

го души. Още малко и селянинътъ щѣлъ да бѣде уморенъ.

„Стефане, другарю! не ме оставяй, избави ме!“ Така се молѣлъ селянинътъ на своя работникъ. И Стефанъ, като здравъ работникъ, събралъ всичката си сила, замахналъ съ брадвата

и разцѣпилъ главата на мечката. Послѣ я промушилъ съ желѣзната вила на селянина и мечката паднала съ страшенъ ревъ на земята.

Бѣдата прѣминала и селянинътъ станалъ. Като разгледалъ убитата мечка, той захваналъ да се кара на работника, че повредилъ кожата на мечката.

Какво ли му е отговорилъ работникътъ?

